

Bilag 3.

DE SAMVIRKENDE SOGNERÅDSFORENINGER I DANMARK

København, den 22. februar 1963.

I anledning af det af socialministeren fremsatte forslag til lov om husmoderafløsning skal De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark tillade sig at fremkomme med følgende bemærkninger.

Efter den gældende lovs § 5 fastsætter socialministeren lønningsgrænser, der angiver maksimum for de lønudgifter til husmoderafløserne, som kommunerne kan anmelde til refusion. Medens socialministeriet hidtil har fastsat en bestemt lønningsgrænse for uddannede husmoderafløserne, har der for husmoderafløserne uden særlig uddannelse alene været henvist til, at der til refusion kunne anmeldes en løn af samme størrelse som den løn, der normalt ydes på den pågældende egn for tilsvarende husligt arbejde. Ved lovforslagets § 6 er det imidlertid ifølge bemærkningerne meningen at ændre refusionsbestemmelserne således, at socialministeren fremtidig skal fastsætte tre bestemte refusionsberettigende lønningsgrænser for henholdsvis husmoderafløserne uden uddannelse, husmoderafløserne med uddannelse samt for tilsynsførende ved husmoderafløsningen.

De samvirkende Sognerådsforeninger må tillægge det afgørende betydning, at den i loven forudsatte fastlæggelse af lønningsgrænser sker efter forhandling med de kommunale organisationer. Det er samvirksomhedens erfaring, at en af staten fastsat refusionsgrænse i praksis virker som fastlæggelse af den på det pågældende område gældende løn. Man henviser i så henseende til de af indenrigsministeriet godkendte refusionsberettigende lønninger for spædbørns-sundhedsplejersker, der fastsættes efter for-

handling med de kommunale organisationer. Særlig med hensyn til lønnen for ikke uddannede husmoderafløserne finder man anledning til at fremhæve, at der ikke i landkommunerne i dag gælder almindelige generelle overenskomster om lønnen for husligt arbejde eller rengøringsarbejde, men lønnen er forskellig fra egn til egn. Der kan i denne forbindelse henvises til afsnit 1 i vedlagte regulativ af 12. april 1962 om aflønning m. v. af skolepedeller i sognekommuner. Den i lovforslaget forudsatte lønningsgrænse for ikke-uddannede husmoderafløserne vil derfor efter samvirksomhedens opfattelse for tiden virke som en af staten fastsat norm for aflønning af ufaglært kvindeligt arbejdskraft i landkommunerne, der griber ind i den naturlige udvikling på dette lønområde. Heller ikke for uddannede husmoderafløserne findes der i dag bestemte lønftaler for alle eller et flertal af sognekommuner.

Det må fra samvirksomhedens side anses for meget væsentligt, at landkommunerne får indflydelse på den påtænkte nærmere fastsættelse af husmoderafløsernes ansættelsesvilkår, hvilket også vil kunne være af betydning for, at husmoderafløsningsordninger vinder indpas i kommuner, der hidtil ikke har haft sådanne ordninger, men hvor der er behov herfor.

For så vidt der har været rejst spørgsmål om at gøre husmoderafløsning obligatorisk for kommunerne, skal samvirksomheden bemærke, at den hidtidige frihed for kommunerne til at tage stilling til behovet for husmoderafløsnings indførelse i den pågældende egn bør bevares.

Godtfred Knudsen.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om husmoderafløsning.